

СЕКЦІЯ «ФІЛОСОФІЯ»

УДК 1:088:09.304

Бондаренко О. В.¹

¹д-р філос. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

АНТИ-ФІЛОСОФІЯ РАШИЗМУ

Як таке стало можливим, що у сучасній Європі, у 20-х рр. ХХІ ст., одна країна, яка начебто належала до розвиненого світу, варварськи й знахабніло нападає на мирну сусідню державу?

Це цинічне і зарозуміле вторгнення РФ в Україну – просто тому, що вже протягом декількох сот років віроломній та заздрісній імперській «пиці» Московії претить все українське: вільний дух, незламний національний характер, унікальна історія, незрозуміла й критично шкідлива для неї українська ментальність з її «генами» незалежності та вибором на користь інтеграції із цивілізованим світом, ментальність, яка ніяк не піддається «потрібній» переробці, незважаючи на величезні фінансові впливання у колабораціоністів та на спеціальні ідеологічні й інші «спецоперації» від російських спецслужб. З головним завданням відновлення «історичної Росії» у межах СРСР, з метою відродити «імперію зла» СРСР (що без включення в її склад України не буде мати жодного сенсу).

До того ж російська нація, від президента (з його манією величчя та манією переслідування одночасно) до пересічного мешканця, вже остаточно збожеволіла від комплексів неповноцінності щодо України та всього українського, й це на тлі її нездорових претензій на зверхність, величність, самовихваляння (де нацистська ідеологія «руського міра», міазми «Справжньої Русі» тощо, мають вторинне значення), її претензій на статус наддержави (що, до речі, виявилось фейком, у своїй «геополітичній» одержимості Путін викрив перед світом масштаби занепаду своєї нації).

Політичний тиск, енергетичний диктат, завербована агентура у владі, нечувана й немислима брехлива пропаганда, гібридна війна 2014 р. й Крим та ОРДЛО – нічого не спрацювало, і от тепер останній аргумент – військова сила, спроба окупації, відкрита військова агресія, повномасштабна війна, щоб «остаточно вирішити українське питання», звинуватив Україну в її українськості.

Як результат – не просто загарбницька війна, а знищення Української держави та українського народу, знищення права України й українського народу на існування. А український народ має відстоювати своє право на існування у зіткненні з тими, хто йому у цьому праві відмовляє, хто бомбардує мирні українські міста, руйнує ракетними ударами по всій країні економічну і соціальну інфраструктуру, вбиває, грабує, гвалтує, прагне знищити цілий народ.

Деградована недоімперія прагне «зачистки території України від українців», за словами відомого українського журналіста Віталія Портнікова, її божевільному лідеру потрібна територія без непотрібного населення для вигаданої Російської імперії.

Чому РФ вважає, що має право на вбивство? Її політичні діячі та суспільство просякнуті ненавистю, людиноненависництвом, токсичним плетивом анти-цінностей, хворобливими ідеалами (зокрема. про те, що СРСР – найкраще, що сталося з цією планетою), перманентною агресивністю щодо всього, що притаманне решті світу.

«Підкорення» Єрмаком Сибіру (XVI ст.), зовнішній та внутрішній терор московських царів XVII ст., прорубування Петром Першим вікна в Європу, щоб через це вікно в Європу полізла всяка нечисть (XVIII ст.), постійна територіальна експансія XVIII-XIX ст., «холодна війна» зі світом від СРСР (XX ст.), аж до відкритого й цинічного нападу на незалежну Україну – ось він нарадив загарбницької навали Московії на Схід та Захід, протягом всієї історії її існування.

Сьогоднішня РФ відверто перетворилась на країну-терориста, яка чинить звірства воєнних злочинів, вбиває мирних цивільних громадян, захоплює АЕС, шантажує світ ядерною зброєю. Не країна – а збочена диктатура, терористична організація, потворна пародія на державу.

Жодних шансів домовитися з такою країною, і з кремлівським диктатором Путіним, не існує, не з боку України, не з боку інших країн світу. Або його зупинить цивілізований світ (у війні, яка йде на території України, й у якій саме українці чинять основний спротив), або – цей «бункерний карлик» знищить все, що є важливим для цивілізованого світу. І це буде фіналом цивілізованого світу.

Зараз на території України відбувається класична боротьба добра зі злом (про яку пишуть у підручниках з історії, культурології релігієзнавства тощо), від якої залежить саме виживання людства. Борг тих, хто думає про розвиток цивілізації, а не про її загибель, – врятувати світ від цього зла у вигляді Росії. Не – ізолювати від цивілізованого світу цю терористичну організацію, яка сьогодні виступає під гучною вивіскою «Російська Федерація», а – знищити. Цивілізований світ або розуміє це, і робить це, або зникає.

Невже знешкодження Росії можливо тільки ціною Третьої світової ядерної війни? Невже людство заплатить саме таку ціну за знищення країни-монстра?